

Samohrana majka Senka Vučetić iz Ćemenaca uprkos nedaćama pokušava djecu izvesti na pravi put

Težak život i stalna borba

Samohrana majka Senka Vučetić iz naselja Ćemenca kod Nikšića, uprkos brojnim nedaćama sa kojima se suočava pokušava djecu Veljka (14), Vladana (13), Sandru (13) i Bogdana (6) izvesti na pravi put, kako bi bili dobri ljudi i imali svoju koru hljeba. Ona kaže da je veliki borac, te da je nakon svakog novog pada bivala još jača i odlučnija da istraje u borbi za porodicu. - Neka čudna snaga me vuče. I onda kada mislim da više ne mogu ustati, i nastaviti dalje, znala sam da poletim kao soko, a snagu za to davala su mi djeca. Zato ću se za njih boriti do poslednjeg atoma snage. Ja mogu biti gladna, a za njih moram obezbijediti koru suva hljeba, kaže Senka. Vučetići posljednja dva mjeseca, kako Senka kaže, preživljavaju od nadoknade koju je ostvarila kao majka sa četvoro djece, dok su ranije primali 61 euro MOP-a, 57 eura dječijeg dodatka i 127 eura penzije koju su djeca naslijedila nakon očeve smrti.

- Sada imamo više novca za 70 eura, ali ipak nam se ukida mogućnost da možemo dobiti knjige za djecu koje smo dobijali posredstvom socijalnog. Uz to, više nemamo ni popusta kada je u pitanju plaćanje računa za utrošenu električnu energiju. Sve je bilo drugačije dok je suprug bio živ, iako je bilo dosta mukotrpnih i dana bez brašna. Boga molim da su djeca živa i zdrava. Nastojim im stvoriti uslove za život – prehranim ih, obučem i obujem, jer ne mogu goli i bos ići u školu. Za hranu se snalazimo zahvaljujući pomoći dobrih ljudi i komšija, pa često trgujemo i na crtu, dok nam sa garderobom pomažu rođaci, kada im djeca izrastu iz maica, jakni i farmerica, pa i obuće - daju je nama.

Kada mi je suprug poginuo prije tri godine u momentu dok je završavao poljoprivredne radove sa traktorom u selu Osječenica imali smo 5.000 eura duga za struju. Bila sam primorana da tada potpišem ugovor sa EPCG kako bih u ratama platila dug. Od novca koji primimo, prvo platimo komunalije, vratimo veresiju, pa što nam ostane, kaže Senka, dodajući da mjesečno potroše od 75 do 100 kilograma brašna. Kuća u kojoj žive je u izgradnji i, kako ona naglašava, pod pločom sa veoma malo nade da će uskoro biti pod krovom.

- Vlaga nam probija na sve strane. Zidove je preklila memla, ali šta da radim. U takvoj prostoriji spavamo, jer smo primorani na to. Uprkos svemu jedino nas redovno obilaze predstavnici Crvenog krsta Nikšić, koji su nam donosili hranu i odjeću. Čak su jednom prilikom fotografisali činjenično stanje i fotoelaborat poslali nadležnim službama u Podgorici. Iako smo bili korisnici MOP-a, predstavnici Centra za socijalni rad nikada nas nijesu obišli.

Moram da kažem i to da su nas kolege pokojnog supruga, koji je radio u Komunalnom preduzeću u Nikšiću svake godine od njegove smrti obilazili. Oni su nam obezbijedili drva za ogrijev, na čemu sam im jako zahvalna, kaže Senka. Ne zaboravlja ona ni pomoć rodbine, ali da ni oni, kako ističe, nemaju previše da bi čašćavali, jer i neki od njih takođe, žive od socijale. Ona naglašava da se muči i živi dan za danom, no djeci, kako odrastaju, sve više treba, uprkos činjenici što oni ne traže i što su veoma skromni.

- Često kod drugara vide odjeću i obuću, pa i oni požele tako nešto. Dobro je kada imamo i polovno. Najstariji sin trenira košarku, Sandra je članica Zahumlja i plaćam joj mjesečnu članarinu 10 eura, dok Vladan trenira fudbal u Sutjeskoj. Iako nemamo previše sredstava, djecu ne mogu lišti socijalizacije, druženja sa ostalom omladinom, kaže Senka, napominjući da još uvijek otplaćuje rate za odjeću koju je djeci kupila kada su minule jeseni trebala krenuti u školu.

Tako će biti do septembra i opet ispočetka. Velika je i prevelika za mene rata od 20 ili 30 eura, kad nemam, ali ne mogu djecu pustiti da idu gola i bosa u školu, kaže Senka. I namještaj u kući im je polovan, jer je suprug Branko za života, krpeći kraj sa krajem, nastojao da djeci obezbijedi makar krov nad glavom. Ipak, borbu nastavljaju sa nadom u bolje sutra.

Pomoć „Banke hrane”

Saznavši za težak materijalni položaj porodice Vučetić, Banka hrane, koja im je obezbijedila paket sa osnovnim životnim namirnicama, koji im je uručila ekipa „Dana”.

Zahvalni Vučetići na donaciji, ispratili su ekipu „Dana” uz blagosiljanje riječima „dobro se dobrim vraća”.

SVI KOJI MOGU I ŽELE POMOĆI SA HRANOM, GARDEROBOM
, OBUĆOM, NAMJEŠTAJEM... MOGU DOBITI OD BANKE HRANE CG KONTAKT PORODICE I
POMOĆ LIČNO DOSTAVITI PORODICI